

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/9/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112202117
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3112202117.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Údernícka 5, 851 01 Bratislava, zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO:36 613 843, proti odporcovi: L. N., bytom Z., O. 4, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu K. na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov, Važecká 16, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom v Stropkove, Nám. SNP 7, o zaplatenie 451,47 eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 05. februára 2013, č.k. 21Ro/9/2012-37, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka na strane odporcu m e n í tak, že navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov prvostupňového konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia v sume 94,01 eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Ambróza Motyku, advokáta, č.ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXXXX.

Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia v sume 19,33 eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Ambróza Motyku, advokáta, č.ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, VS : XXXXXXXXX.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením v prvom výroku zastavil konanie, v druhom výroku rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, v treťom výroku vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu nepriznal náhradu trov konania, a vo štvrtom výroku nariadil vrátenie súdneho poplatku z návrhu na začatie konania vo výške 20,37 eur navrhovateľovi prostredníctvom Daňového úradu Bratislava. Svoje rozhodnutie vo výroku o zastavení konania, o nepriznaní náhrady trov konania žiadnemu účastníkovi konania a vrátení súdneho poplatku odôvodnil tým, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal od odporcu zaplatenia 451,47 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Okresný súd Trenčín vo veci vydal dňa 02.02.2012 platobný rozkaz č. k. 21Ro/9/2012-12, ktorý bol navrhovateľovi doručený dňa 19.02.2012, odporcovi nebol doručený. Dňa 10.04.2012 podal vedľajší účastník na strane odporcu odpor proti uvedenému platobnému rozkazu. Podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 09.01.2013 zoberal navrhovateľ návrh v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť. Na základe uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení súd zrušil uvedený platobný rozkaz a konanie zastavil. O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené. Podľa § 11 ods. 3, 4 a 6 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch z dôvodu späťvzatia návrhu pred začatím pojednávania vo veci samej navrhovateľovi vrátil zaplatený súdny poplatok krátený o 6,63 eur prostredníctvom Daňového úradu. Vedľajšiemu účastníkovi, spotrebiteľskému združeniu, ktoré bolo zriadené za účelom ochrany spotrebiteľa v súdnom konaní, súd náhradu trov konania, ktoré predstavujú trovy jeho právneho zastúpenia nepriznal, nakoľko ich považoval za neúčelne vynaložené. Ďalej svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS vstúpilo

do mnohých prebiehajúcich súdnych konaní bez ohľadu na stav týchto konaní, vôľu spotrebiteľov či účelnosť tohto vstupu a bez znalosti skutkového stavu sporov, pričom ako združenie založené za účelom ochrany práv spotrebiteľa by malo samotné disponovať príslušným aparátom a znalosťami pre túto svoju hlavnú agendu. Ak s cieľom realizácie svojich cieľov rozposiela hromadne na súdy oznámenia o vstupe do konaní a vyjadrenia - vznosenia námietky premlčania, kde ide o identické typizované úkony podľa vzoru, ktoré môžu byť generované aj automatizované, nemožno hovoriť o tom, že by v každej jednej veci boli tieto trovy právneho zastúpenia účelne vynaložené. Právny zástupca vedľajšieho účastníka nevykonával úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, to znamená neposkytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu a ktoré by nemohlo uskutočňovať samotné združenie bez právneho zastúpenia. S poukazom na uvedené skutočnosti súd nepriznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým vedľajšiemu účastníkovi neboli priznané trovy konania, podal v zákonom stanovenej lehote, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, odvolanie vedľajší účastník na strane odporcu. Žiadal, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že uloží navrhovateľovi povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 94,01 eur a zároveň si vedľajší účastník uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania v celkovej výške 28,30 eur. Vo svojom odvolaní poukázal na rozsiahlu judikatúru odvolacích súdov, ktoré dávajú na argumentáciu okresného súdu uvedenú v odôvodnení pomerne jednoznačnú odpoveď (Uznesenie Krajského súdu v Prešove z 30.04.2012, sp. zn. 7Co/31/2012; Rozsudok Krajského súdu v Prešove z 05.12.2012, sp.zn. 3Co/49/2012; Uznesenie Krajského súdu v Prešove z 31.10.2012, sp.zn. 20Co/185/2012; Uznesenie Krajského súdu v Prešove z 27.09.2012, sp.zn. 1Co/55/2012; Uznesenie krajského súdu Banská Bystrica z 9.8.2012, sp. zn. 15Co/169/2012 a iné). Ďalej uviedol, že teda aj vedľajší účastník, ako občianske združenie zložené prevažne z laikov v oblasti práva, ktoré je pripravené dôsledne presadzovať a chrániť aj v súdnych konaniach oprávnené záujmy spotrebiteľov, má v súdnom konaní vystupovať proti dodávateľom na základe princípu „rovnosti zbraní“. Tento princíp ako naplnenie zásady rovnosti strán presadzuje v konštantnej judikatúre aj Európsky súd pre ľudské práva. Práve preto vedľajší účastník je právne zastúpený advokátmi, ktorí sú ochotní takéto právne zastupovanie realizovať. Aj keď neprijateľnosť zmluvných podmienok a posudzovanie nekalých obchodných praktík vyhodnocuje súd v zmysle judikatúry Súdneho dvora EÚ ex offio, nemôže poučiť spotrebiteľa o premlčaní, prípadne mu dávať návrhy k náležitej právnej argumentácii proti dodávateľom. Vstupom vedľajšieho účastníka do konania sa žalobca zrazu v súdnych konaniach začína ocitáť v postavení, v ktorom nachádza rovnocenného partnera v riešení právnych otázok súvisiacich s prebiehajúcimi spormi, pretože priemerní spotrebiteľia sa nedokážu v súdnom konaní náležite brániť a často na ochranu svojich práv a právom chránených záujmov z dôvodu svojej neinformovanosti, prípadne nedostatku prostriedkov na právne zastúpenie, rezignujú. Argumentácia súdu, že právny zástupca vedľajšieho účastníka nevykonával žiadny úkon nevyhnutný pre úspech vo veci považoval za nenáležitú. Vo veci súd vydal platobný rozkaz, ktorý by nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť, ak by vo veci nepodali odpor. Žalobca vzal žalobu späť nie z dôvodu, že začal robiť charitu, ale z dôvodu, že účinne vzniesli námietku premlčania. Tento prípad je jasným príkladom ako ochránili spotrebiteľa platiť premlčaný dlh, teda účelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. Ďalej namietal, že súd zjavne nepostrehol, kto v konaní chráni čistotu spoločenských vzťahov, nezištne pomáha ľuďom, často sociálne odkázaným, ktorí nemajú na právnikov, sú neinformovaní a rezignovaní. Čím si žalobca v konkrétnej veci zaslúži takúto ochranu svojich práv? Ved' predsa, ak je občiansky proces vedený zásadou úspechu vo veci v súvislosti s náhradou trov, prečo by žalobca nemal byť zaviazaný na trovy, ktoré zavinil. Podal predsa žalobu o premlčaný nárok, pričom sa spoliehal, že spotrebiteľ premlčanie nenamietne, čo by sa mu istotne aj podarilo nebyť ich vstupu do konania. Žalobcu môže odradiť od takejto činnosti jedine dôsledný postup všetkých súdov pri jeho zaväzovaní k náhrade trov v neúspešných sporoch. Iba tak si žalobca uvedomí, že sa nemôže spoliehať na zhovievavosť súdov chrániacich jeho hospodárske záujmy.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka navrhol uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdiť a zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania. Uviedol, že cieľom vedľajšieho účastníka - združenia na ochranu spotrebiteľa je okrem iného kolektívna ochrana spotrebiteľov. Zastával názor, že takýto vedľajší účastník musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc v súdnom konaní, pričom združenie má možnosť podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. využívať aj podporu ministerstva. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5Co 26/2012 a Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co 164/2012. Citoval z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z. z ktorej vyvodil, že úmyslom zákonodarcu bolo

umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa na tento účel zriadeným subjektom, ktorý bude spôsobilý poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc. Poukázal na to, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na ich stav a vôľu odporcu, pričom pred oznámením o vstupe do konania nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Združenie opakuje procesné podania nadbytočne, bez uvedenia nových skutočností, týkajúcich sa predmetu sporu. K obdobnému záveru dospel i Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co 141/2012 a Krajský súd v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co 91/2012. V zmysle uvedeného zastával názor, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa podľa § 150 O.s.p. Súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušil právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov konaní podľa čl. 47 ods. 2, 3 Ústavy Slovenskej republiky, čo vyvodil o. i. z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/03 a rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co 100/2012. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka podľa ust. § 220 O.s.p. zmeniť, a to bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu (ust. § 214 ods. 2 O.s.p.).

Uznesenie súdu prvého stupňa vo výrokoch o zastavení konania, o nepriznaní náhrady trov konania žiadnemu z účastníkov konania a o vrátení súdneho poplatku z návrhu odvolaním napadnuté nebolo, a preto zostalo rozhodnutie súdu prvého stupňa v týchto výrokoch právoplatné a rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknuté.

V prejednávanej veci odvolací súd zo spisového materiálu zistil, že navrhovateľ sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu návrhom na začatie konania zo dňa 17.01.2012, ktorý bol doručený súdu prvého stupňa dňa 26.01.2012, domáhal proti odporcovi zaplata sumy 451,47 eur s príslušenstvom.

Je nepochybné, že právny vzťah medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom bol založený dňa 06.12.2006 Úverovou zmluvou.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka podaním zo dňa 24.02.2012, ktoré bolo doručené na súd prvého stupňa dňa 29.02.2012, oznámil prvostupňovému súdu, že Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom Prešov, Važecká 16, IČO 42 176 778 vstupuje v zmysle ustanovení § 93 ods. 2 O.s.p. do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu. Súčasne predložil plnomocenstvo pre JUDr. Ambróza Motyku, advokátsku kanceláriu so sídlom Stropkov. Žiadal doručiť návrh na začatie konania a jeho prílohy a uplatnil si náhradu trov konania.

O návrhu na vyslovenie prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd prvého stupňa v predmetnom konaní nerozhodoval.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka v písomnom podaní zo dňa 10.04.2012, ktoré bolo doručené súdu prvého stupňa dňa 13.04.2012, podal odpor proti platobnému rozkazu Okresného súdu Trenčín zo dňa 02.02.2012, č.k. 21Ro/9/2012-12, v ktorom vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku navrhovateľa. Žiadal, aby súd po vykonanom dokazovaní návrh navrhovateľa zamietol a uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 94,01 eur na účet jeho právneho zástupcu.

Právny zástupca navrhovateľa podaním zo dňa 07.01.2013, ktoré bolo doručené súdu prvého stupňa dňa 09.01.2013, vzal návrh na začatie konania v celom rozsahu späť a zároveň sa vyjadril k trovám vedľajšieho účastníka, tak že podľa jeho názoru konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania a na túto skutočnosť by mal súd prihliadať a reflektovať použitím ust. § 150 O.s.p. a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať.

Z ustanovenia § 93 ods. 1 O.s.p. vyplýva, že ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku pokiaľ nejde o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je, alebo nie je.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Toto ustanovenie, ktoré bolo do Občianskeho súdneho poriadku zavedené zákonom č. 384/2008 Z. z. (s účinnosťou od 15.10.2008) dáva možnosť, aby v prípade tzv. spotrebiteľských sporov vstúpila do konania ako vedľajší účastník taká právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, za ktorý sa považuje aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Z ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p. vyplýva, že v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, má oprávnenie vystupovať v predmetnom konaní ako vedľajší účastník na strane odporcu (spotrebiteľa), pričom nemusí preukazovať právny záujem na jeho výsledku, pretože možnosť, aby vystupoval v konaní ako vedľajší účastník na strane odporcu mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ustanovení § 93 ods. 2 O.s.p. Keďže ustanovenie § 93 ods. 4 O.s.p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodiť záver, že vedľajší účastník má rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník tiež právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom a samozrejme má i právo na náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia.

V prípade, pokiaľ je konanie zastavené, v zásade platí, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (§ 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Pokiaľ však došlo k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia návrhu na začatie konania, rozhoduje súd podľa ustálenej súdnej praxe podľa odseku 2 citovaného zákonného ustanovenia. Podľa prvej vety citovaného zákonného ustanovenia hradí trovy zastaveného konania ten z účastníkov, ktorý zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie sa pri tom posudzuje len z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva, lebo potom by sa jednalo o posúdenie dôvodnosti nároku vo veci samej, takže by po zastavení konania súd ďalej skúmal dôvodnosť návrhu vo veci samej. Preto, ak vzal navrhovateľ návrh späť, z procesného hľadiska zásadne platí, ak nejde o prípad druhej vety tohto zákonného ustanovenia, že procesne zavinil zastavenie konania.

V prejednávanej veci nepochybne došlo ku zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia návrhu na začatie konania navrhovateľom, pričom nebolo v konaní tvrdené a ani zo spisu nevyplývajú žiadne okolnosti, ktoré by dávali podklad pre rozhodovanie o trovách zastaveného konania podľa § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p. Navrhovateľ je preto povinný podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. hradiť trovy konania ďalších účastníkov, teda aj vedľajšieho účastníka na strane odporcu.

V tejto súvislosti odvolací súd zastáva právny názor, že v danom prípade nie je dôvodné aplikovať ustanovenie § 150 ods. 1 O.s.p., nakoľko v posudzovanom prípade neboli splnené zákonné predpoklady pre postup súdu podľa tohto ustanovenia, a to existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Pri použití citovaného zákonného ustanovenia ide o odchýlku zo zásady zodpovednosti za výsledok, aj zo zásady zodpovednosti za zavinenie a náhodu a je odôvodnené tým, že by strohá aplikácia ustanovení o náhrade trov mohla v konkrétnych prípadoch viesť k nežiaducim tvrdomiam. Použitie tohto ustanovenia dopadá pritom na účastníka, ktorý by mal inak nárok na náhradu trov konania. Pri posudzovaní okolností, hodných osobitného zreteľa, sa podľa súdnej praxe prihliada na osobné, majetkové, zárobné a iné pomery všetkých účastníkov, teda nielen toho, ktorého by podľa všeobecných ustanovení mala postihovať povinnosť nahradiť trovy konania, ale aj toho, koho majetková sféra by bola použitím tohto ustanovenia dotknutá. Zároveň možno uplatniť ako dôvody hodné osobitného zreteľa pre výnimočné nepriznanie náhrady trov tiež okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku a prihliadnuť na postoj účastníkov v konaní.

V prejednávanej veci nemožno za dôvody hodné osobitného zreteľa považovať okolnosti spočívajúce v účelnosti právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. Odvolací súd k tomu uvádza, že na účelnosť trov konania je súd pri rozhodovaní o náhrade trov povinný prihliadať v každom prípade, pretože náhradu trov konania možno priznať len v prípade, ak sa jedná o účelne vynaložené trovy.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane odporcu si uplatnil náhradu trov prvostupňového konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a podanie odporu, príslušný režijný paušál a DPH, trovy v celkovej sume 94,01 eur.

Spôsob určenia a výšku odmeny, náhrady hotových výdavkov a náhrady za stratu času advokáta za právne služby upravuje vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Odvolací súd dospel k záveru, že účelné trovy vedľajšieho účastníka na strane odporcu v konaní pred súdom prvého stupňa predstavujú trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka za 2 úkony právnej služby - príprava a prevzatie zastúpenia podľa plnomocenstva zo dňa 02.01.2012 a podanie odporu dňa 13.04.2012 podľa § 14 ods. 1 písm. a/ a b/ citovanej vyhlášky v sume 2 x 31,54 eur (podľa § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky zo žalovanej sumy 451,47 eur), 2 x príslušný režijný paušál á 7,63 eur podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky a príslušná DPH (20 % z odmeny a náhrad, teda zo sumy 78,34 eur) vo výške 15,67 eur podľa § 18 ods. 3 citovanej vyhlášky, vzhľadom k tomu, že právny zástupca vedľajšieho účastníka je platiteľom DPH. Celkovo tak účelné trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporcu predstavovali sumu 94,01 eur. Tieto trovy je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi navrhovateľ podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p.

Pokiaľ by vedľajšiemu účastníkovi neboli priznané trovy právneho zastúpenia, jednalo by sa tým o porušenie ustanovení základných procesných predpisov Občianskeho súdneho poriadku, ale aj ust. čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Na základe uvedeného odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s 142 ods. 1 O.s.p., kedy vedľajšiemu účastníkovi, ktorý bol v odvolacom konaní procesne úspešný a trovy odvolacieho konania si riadne uplatnil, bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania voči neúspešnému navrhovateľovi vo výške 19,33 eur, a to za jeden úkon právnej služby - odvolanie zo dňa 04.03.2013 podľa § 14 ods. 3 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny (v danom prípade odvolanie bolo podané len proti výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, teda rozhodujúca je suma, ktorú žiadal ako nárok uplatňovaný v odvolaní, a to trovy vo výške 94,01 eur), t. j. vo výške 8,30 eur, k tomu príslušný režijný paušál vo výške 7,81 eur podľa § 16 ods. 3 vyhlášky a príslušná 20 % DPH z odmeny a náhrad vo výške 3,22 eur podľa § 18 ods. 3 vyhlášky.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.